

i de større eller Hovedvandløbene og de mindre, offentlige Vandløb. Flere af Udvalgets Medlemmer have imidlertid haft Betænkelighed ved dette Udtryk: „mindre, offentlige Vandløb“, fordi man har befrygtet, at der derved kunde danne sig en mindre rigtig Opfattelse af et saadant Vandløbs forøvrigt rent privatretlige Karakter, og man har derfor tillidt dette Ændringsforslag som en Lydeliggjørelse af, hvad der skal forstås ved et mindre, offentligt Vandløb. Andre Medlemmer af Udvalget have ikke nærret denne Betænkelighed, fordi man har ment, at dette tilstrækkelig tydeligt fremgik af Lovforslagets egen Bestemmelse i § 2; men de have dog sluttet sig dertil, blandt Andet for at undgaa de mange Ændringsforslag, som vilde fremkomme, hvis Benaævnelser: „mindre, offentligt Vandløb“ skulde rettes paa alle de Steder, hvor den forekommer i Lovudkastet. — Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa, at Mellemoverkriften „Regulering og Vedligeholdelse“ skal udgaa, og er kun en Redaktionsændring væsentlig fremkaldt af Skjønhedsønsken, for at undgaa de mange forskellige Overkrifter over Paragraferne, som vilde blive forgydede med een til, dersom Ændringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget. — Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 4 er en Redaktionsændring, som jeg ikke antager, at man kan have Noget at erindre imod. — Jeg skal dernæst gaa over til at omtale de to vigtige Ændringsforslag under Nr. 12 af et Mindretal og under Nr. 18 af et Flertal, hvortil slutte sig de saakaldte subsidiære Ændringsforslag til §§ 7 og 8. Disse to Ændringsforslag under Nr. 12 og 18 angaa den Bestemmelse i Lovudkastet, som gaar ud paa, at ved en egentlig Regulering af et mindre Vandløb, hvorved der sker en Forandring i et saadant Vandløbs Retning og Stikelse — og hvormed altsaa ogsaa vil være forbundet Affattelsen af et nyt Regulativ, forsaavidt som Vandløbet ikke tidligere har været optaget blandt de offentlige Vandløb —, eller ogsaa en Forandring af væsentlig Betydning i det allerede gjældende Regulativ, skal Sagen efter Lovudkastet altid forelægges Landvæsenkommisjonen. Efter den gjældende Ret er dette kun Regel med Hensyn til Hovedvandløb, medens for de mindre Vandløbs Vedkommende gjælder Bestemmelsen i Loven af 17de Januar 1859 § 6, nemlig at nye Regulativer vedtages af den kommunale Bestyrelse enten efter Overenskomst med de paagjældende Ejskere eller ved Tilfaldelse af Synsmænd eller ogsaa i fornødent Fald ved Tilfaldelse af Landvæsenkommisjonen. Lovudkastets Grund til den foreslaaede Forandring har været Omsigt om ogsaa at fremkalde en bedre Tilstand af de mindre, offentlige Vandløb, hvilket ofte kun vil kunne ske ved en egentlig Regulering, hvorved imidlertid ofte vil foresalde Spørgsmaal af større Betydning, end man kan antage, at Vandsynsmændene, uden at jeg derved

vil træde hele denne Institutions Ære for nær, have fornøden Indsigt og Dygtighed til at klare. Fremdeles er der med enhver egentlig Vandregulering forbundet større eller mindre Indgrib i Eiendomsretten. Man har nu anset det for at afgive en større Betyggelse for den Enkelte, at Landvæsenkommisjonen, som dog maa antages at give en større Garanti, benyttes ved disse Sager. Udvalgets Mindretal slutter sig ganske til disse Grunde og er for saa vidt enig med Lovforslaget, men tror dog, at der i Praxis vil være mange Tilfælde, hvor det dreier sig om rene Bagateller, og at det af Hensyn hertil vil være ufornødent og mindre heldigt at fastsætte som ufornødent Betingelse, at Landvæsenkommisjonen skal tilkaldes, især da Landvæsenkommisjonen vilde ikke ubetydelige Omkostninger. Det er disse Hensyn, der har bestemt Udvalgets Mindretal til at opstille Ændringsforslaget under Nr. 12, som gaar ud paa, at Sagen først skal forelægges Vandsynsmændene til mundelig Overenskomst, og at kun, forsaavidt denne ikke kan opnaas, skal Sagen gaa til Landvæsenkommisjonen. Vandsynsmændene faa altsaa Udgang til at mægle Forlig, men ikke til at afgive Kjendelse. Flertallet har ikke kunnet slutte sig hertil, idet det ikke har den samme Betænkelighed overfor Vandsynsmændene, og desuden forekommer det Flertallet, at der i Appellen fra Vandsynsmændene til Landvæsenkommisjonen altid vil være tilstrækkelig Betyggelse; men fornemmelig lægger Flertallet Bøgen paa de Udgifter, som Landvæsenkommisjonens Tilfaldelse vil foraarlage, og foretrækker derfor den bestaaende Tilstand, hvorefter Sagen først skal gaa til Behandling af Vandsynsmændene ikke alene til Mægling, men ogsaa til Kjendelse. Jeg har her ved omtalt Mindretalsændringsforslaget under Nr. 12 og Flertalsændringsforslaget under Nr. 18. Det næste Ændringsforslag, som jeg derefter skal omtale, er Ændringsforslaget under Nr. 14 til § 9, som gaar ud paa, at der i Paragrafens 2den Linie sættes i Stedet for „vedkommende“, „for Hovedvandløbenes Vedkommende den“. Denne lille Ændring er fremkommen, fordi Udvalget mener, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at paabyde den i Paragrafen omtalte Plan med tekniske Forarbejder for de mindre Vandløbs Vedkommende, men derimod kun ved større Vandløb. — Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er under Nr. 16. Udvalgets Flertal har troet at burde yderligere præcisere, at de i § 9 omtalte Udskylninger kun bør finde Sted, hvor der er afgjørende Omstændigheder, som tale for Anvendelsen af denne billigere Arbeidsmaade, hvormod et Mindretal, bestaaende af det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Hauerstev) og det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Chr. Nielsen), under ingen Omstændigheder vil have disse Udskylninger paa Grund af de Ulemper, som de mene ere forbundne dermed. Jeg skal fravaade at følge dette Mindretal, da jeg tror,